

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους
ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, ἐθσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν
Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθως θεμέλιον,
ἀρραγέστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν Μητροφάνην, Ἱεραῖς ἐν ὑμνωδίαις, ἀνευφημήσωμεν σήμερον.

Ὅτε σκῆπτρα βασιλεία, ἡ τῶν πόλεων Ἄνασσα, κατ' ἀρχὰς καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ πρώτου
ἠυμοίρησε, Παμμάκαρ Μητρόφανες, θεία ψήφω τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχου θεόφρονος προεξάρχοντος, τῆς
αὐτοῦ Ἐκκλησίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέω βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Ἐπεὶ ἤλιον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτίσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανες, καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ
δογμάτων σου, τῶν θείων καὶ ἅπαντας, κατεφώτισας λαοὺς, ἐκδιδάσκων τρανότατα, ὀρθῶς σέβεσθαι,
ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἄτερα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὅλος ἱερώτατος, καὶ θεοφόρος ἐδείχθης, χρίσμα θεῖον ἅγιον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ
φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχικαῖς
ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης
εὐκλεῆς, καὶ παρρησία δεόμενος, ὑπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦστραπεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμάκαρ Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζῶφωσιν
διεσκέδασεν, ἀληθῶς ὄφθης γάρ, φωταυγῆς ἥλιος, Ἱεράρχα παμμακάριστε, καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα
φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος, ὅθεν, σου τὴν μνήμην, τὴν
θείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθω σὲ γεραίρομεν.

Ὁ νοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεούμενος,
παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκτήσατο, τὴν τῶν
ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἕξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα
Μητρόφανες λαμπρότατε φωστήρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα... Ἦχος β'

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες
ἠυλαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεῖς, ὃν
νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης, ὡς γὰρ ἡ βᾶτος, οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω
παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, Ἀντὶ στόλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ
Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Μέγας, ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως, καὶ πύργος ἄσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στῦλος, κανὼν ἀκριβέστατος, ἀρχιερέων Χριστοῦ, ὅθεν εὐσεβῶς σὲ τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερρον μνήμην, ἱερῶς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ἄγει κατὰ χρέος ἡ σεπτὴ, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανευκλεὴ ἑορτήν, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσαν, καὶ λαοὺς διεγείρουσαν, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σὲ δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ, ὄν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Λύμην τῆς, Ἀρείου δυσσεβούς, Πάνσοφε αἰρέσεως σβέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν ἀεὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας, οἷσπερ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίω, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἕαρ ἠδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν, Ἴδου γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, χάριτας νέμων πνευματικᾶς, ὁ μέγας φωστήρ, χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτίσι, καὶ τὸ σκότος διώξας τῆς, Ἀρείου μανίας, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ἡ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἀνωθεν προμηθείᾳ, τὰς αὐγὰς ἐξαστράπτων τῆς χάριτος, οὗ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι, Διὸ πάντες αὐτὸν κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμήτορα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διετράνωσας πάσιν, ὡς ποιμένης ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τοὺς νοητοὺς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων φθοροποιῦ λύμης σώσας βοῶντα, Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι, δόξα τῷ βεβαιοῦντι διὰ σοῦ πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.

Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοὶ Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ἐπεστηριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὦ Μητρόφανες, καταισχύνας τὸν Ἄρειον, τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέραπαρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες, ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομητορ, τὴ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς, καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θήρας, αἰρέσεων Ὅσιε, βακτηρία λόγων, τῶν θείων θεόπνευστε, ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεῦτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοί, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὅρος τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, Βᾶτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τὴν τῆς Εὐας ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ, Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τὴ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχας. ὁ Ν'

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου... Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος β'

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες ἠυλαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεῖς, ὄν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἁγιώτατε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς' καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ η' Ἀκροστιχίς.

Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφάνην αἰνέσω.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις.
Ὁ Μαλαξός.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'
Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου

Τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ ὕψους παράσχου μοί, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, φωτίζουσάν μου τὸν νοῦν, εὐφημήσαί σου, τὸν μέγαν Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον, Πατρὶ κηρύξαντα.

Ὁ βίος σου ἔνθεος, ὁ τρόπος δέ σου θεόληπτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σεμνοπρεπές, ὁ δὲ λόγος σου ζωῆς πλήρης θεόφρον, ὅθεν ἀνεδέδειξαι φωστὴρ Μητρόφανες.

Ναὸς ἐχρημάτισας, τῆς τρισηλίου θεότητος, καὶ πόλις σὺ ἔμψυχος εὐφραινομένη Θεοῦ, ὥσπερ ὕδασι, τοῖς δόγμασι Παμμάκαρ, δι' ὧν κατεφαίδρυνας κόσμου τὰ πέρατα.

Ἀνοιξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ πνεῦμα εἴλκυσας, καὶ ῥήματα ἔβλυσας, τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδου, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφὴ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον

Ὁ Λόγος ὁ Ἄναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συννοούμενος, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ σοῦ, σὰρξ γεγένηται, καὶ ἐν ἡμῖν δι' οἴκτον, ἐσκήνωσεν Ἄχραντε, ὥσπερ ἠυδόκησεν.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ η' Ἀκροστιχίς.

Μέγιστον ὕμνῳ τοῦ Μητροφάνους κλέος.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς Ἱερεὺς, ὡς Θεοῦ διάκονος, παρεστῶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενῶς ἰκέτευε τυχεῖν, αἰωνίων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανες.

Ἐκλελεγμένος Κυρίῳ Ἱερουργεῖν, τὸ σεπτὸν μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν λαοῦς, παραινέσεις σοφαίς, Πάτερ ἐπέστρεψας.

Γνωσὶν τὴν θείαν πλουτήσας λόγον ζωῆς, ἐκ καρδίας ἔβλυσας, καταρδεύοντα ψυχάς, χερσωθείσας πάθει σοφέ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον

Ἱερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προεδήλου πόρρωθεν, ἐσομένην σὲ Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν Ἀγνή, ἀνωτέραν Χερουβίμ, καὶ πάσης κτίσεως.

Ὦδὴ γ'
Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους

Ῥητόρων ἀπάσας φληναφίας, διέλυσας, Μάκαρ ταις στερραῖς, ἐνστάσεις τῶν λόγων σου, καὶ ἀδρανεῖς ἀπέδειξας, ἰσχυρὴ τὴ θεόθεν σοί, χορηγηθείση θεόσοφε.

Χριστοῦ ὀπαδὸς γεγεννημένος, τὸν θρόνον τὸν τούτου ἐπὶ γῆς, ἐκκληρώσω Μητρόφανες, πρῶτον εἰς πόλιν Ἄνασσαν, Πατριαρχῶν δεικνύμενος, ἀξίως θεομακάριστε.

Ἰδὼν σου τὸ εὐθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος Ἀνάκτων εὐσεβῶν, τῷ θείῳ ἐφεπόμενος, βουλήματι

Μητρόφανες, Πατριαρχῶν σὲ πρόκριτον, θεία Συνόδω ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμπουσαν χάριν τῶν ἐν σοί, δωρημάτων τοῦ Πνεύματος, τὴ θεία ψήφω Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τὴ τοῦ Ἄνακτος, ἀκολουθοῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον

Μεγάλων χαρίτων ἡξιώθης, Μαρία Κυρία τοῦ παντός, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν ἐν ταυτῶ σὲ δείξαντα, Παρθένον καὶ Θεομήτορα.

Ἄτερος
Οὐκ ἔστιν Ἅγιος

Σταλάζων θεῖον γλυκασμόν, ἐκ χειλέων σου Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθείας, ἀπεξήρυνας κρουνοῦς, ποτίσας τοὺς εὐσεβεῖς, θεῖον ὕδωρ, μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Τὴ θεία ψήφω προκριθείς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης, ἀναιμάκτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ Θεῷ, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, θεοφόρε, Πάτερ Ἱερώτατε.

Ὁ τάφος ἐνθα τὸ σεπτόν, σοῦ κατάκειται σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παράδεισος Θεοῦ, εὐωδιάζων ἡμᾶς, Ἱεράρχα ἐνδοξε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἀγνή, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ἀπορεῖ νοὺς ἀνθρώπων, ὁ Θεὸς γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι' οἰκτιρμούς, ἐν γαστρὶ σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἀποστόλων τοὺς τρόπους καὶ τὰς φωνάς, ἐκμιμούμενος ὄφθης παναληθῶς, ὡς Πέτρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου πλουτήσας, θεοφθογγα ῥήματα, ὥσπερ δὲ ὁ Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποιμένης, τέθυκας ἀοίδιμε, κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθούμενον ἔδειξας, Διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοί, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότητος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ὡδὴ δ'
Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ὑψωθείς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροτάτην ἐκάθισας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς ἐχρημάτισας, ὕμνων καὶ δοξάζων, τὸν Δεσπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ, Δόξα Χριστὲ τὴ δυνάμει σου.

Τὴν πρὸς Πέτρον ἐκπληρώσω, τοῦ Χριστοῦ φωνὴν Ὅσιε, ἐν τῇ σὴ γὰρ πέτρα, τῆς ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα, ἧς οὐδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τοῦ Ἄδου δυνήσονται.

Ἡ θρησκεία τῶν εἰδώλων, διδασκαίς ταῖς ἐνθέοις σου, εἰς Θεοῦ λατρείαν, Πάτερ προφανῶς μετενήνεκται, τὰ εἰδωλεῖα δὲ τούτων εἰς ναοὺς σεπτούς, μεταβέβληται, θείαν στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον

Ἀπορρήτως τὸν Δεσπότην, τῶν ἀπάντων γεγέννηκας, καὶ τεκοῦσα τοῦτον, Κόρη ἀειπάρθετος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθης κατ' ἀλήθειαν, ὅθεν Δέσποινα, σὲ τοῦ παντός καταγγέλλομεν.

Ἄτερος
Χριστός μου δύναμις

Ὑπάρχων ἔμπλεως, τοῦ θείου Πνεύματος, ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρά, πνεύματα ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτούς, διδασκαίς σου ἀπετέλεσας.

Μονάδα ἄκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρακτήρσι διαιρετὴν, ἄτμητον ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τοὺς εὐσεβεῖς, ἱεραῖς θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαίς, θεῖος ἐχρημάτισας, ἱεουργὸς τοῦ Πλαστουργοῦ, Ἰερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον

Ὡς πύλην φέρουσας, πρὸς θεῖαν εἴσοδον, ὡς Παράδεισον θεῖον ὡς νοητόν, τόπον ἀγιάσματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ὦδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Νυκτὶ Προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν Πάνσοφε, εἰδωλομανίας τῷ φωτὶ σου, καὶ τῶν διδαγμάτων ἐφωταγώγησας, καὶ θεογνωσίας ἀστραπαῖς, πάντας κατεφαίδρυνας, ὡς λαμπτήρ παμφαέστατος.

Μονάδα Τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, μίαν θεαρχίαν ἐν προσώποις, τρισὶν ὑπάρχουσας ἀδιαίρετον, ἄτμητον ἀσύγχυτον ἀπλήν, πάσιν ἀνεκήρυξας, ὀρθοδόξως Τρισόλβιε.

Ἥλιου λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες, σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύεις, καὶ δραπετεύεις ζοφώδεις δαίμονας, νύκτας τῶν παθῶν ἀποσοβεῖς, καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις αἰρέσεων.

Θεοτοκίον

Λυτήριον εὔρατο, τὸν τόκον σου Θεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καὶ εὐλογίας θεοπρεποῦς πλουτισμόν, ὅθεν εὐλογούμεν σε Πιστοί, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριάμ Παντευλόγητε.

Ἄτερος

Τῷ θεῷ φέγγει σου

Τὰ θεῖα θεῖως ἐπιτελῶν, καὶ καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐφαπτόμενος, ἄμειπτος ἐδείχθης ἱεουργῶν τῷ Θεῷ, ἀπλότητι καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, ὥφθησαν Θεοῦ νῦν λατρευταί, σοῦ ταῖς σεπταῖς παραινέσεσιν, οὓς ἐξ ἀναξίων ἀξίους ἐξαγαγῶν, θεράπων ἀνεδείχθης τοῦ Παντοκράτορος.

Ὑπὸ τῆς χάριτος προσκληθεῖς, ἔλυσας ἀνχμὸν εἰδωλικόν, ταῖς ἐπομβρίαῖς τῶν λόγων σου, καὶ κεχερσωμένας καρδίας Ὅσιε, γονίμους ἀπειργάσω Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον

Μετὰ τὴν κύησιν τὴν φρικτὴν, ἔμεινας Παρθένος ὡς τὸ πρὶν, Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτόμενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήματι, ἀνύμφευτε Μαρία θεοχαρίτωτε.

Ὦδὴ ς'

Τὴν θεῖαν ταύτην

Τὸ θεῖον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν ἄνθρωπον Θεοῦ τὸν οὐράνιον, ἔνσαρκον Ἄγγελον, ἱεραρχίας ἀγλαΐσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ῥημάτων θεῖων ἡ δύναμις, καὶ φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶσι Μάκαρ κηρύττοντα.

Ὅ πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεὸς ὦ Μητρόφανες, σὲ ἐκ κοιλίας μητρός, προεγνωκῶς καθηγίασε, καὶ Πνεύματος δοχεῖον σὲ ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον

Ἀπόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνεκφραστός ὁ τόκος Θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς ἀγνείας μυστήριον, διὸ σὲ πίστει μόνῃ ἀεὶ δοξάζομεν.

Ἄτερος

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ἡ γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλιγραφεῖ καρδίας τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος, ἱερώτατε Πάτερ θεῖο πνεύματι.

Τὰ θεῖα μνούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητά, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, μυσταγωγεῖς ἐν Πνεύματι τοὺς πιστοὺς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Ἱερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Ῥοαῖς τῶν δογμάτων σου, κατακλύσας θολερὰ τῆς ἀθεΐας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὠράθης τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα, τῶν πιστῶν Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Ὁ λόγος ἐν μήτρᾳ σου, παχυνθεὶς ἄνευ σποράς, βροτὸς ὠράθη τέλειος, καινοτομῶν τὰς φύσεις θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται, Θεοκόσμητε Κόρη παναμώμητε.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρί, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος

Ὁ μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πόρρωθεν προβλέπων τὸ μέλλον, προέγραφεν τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου τῆς τῶν πόλεων Βασιλίδος, Τοιοῦτος ἡμῖν, φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος καὶ ἄκακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἠνωμένος τῷ πνεύματι ταῖς ἄνω οὐρανίαις Δυνάμεσιν ὅς, ἔχων παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, παρίσταται ἀεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτούμενος δοθῆναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρεῖν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν, Αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

- Γῆς μητρὸς ἐκστάς, Μητρόφανες παμμάκαρ,
- Ἐκεῖ μετήρας, οὗ Πατὴρ πάντων μέγας.
- Μητροφάνης δὲ τετάρτη ἔδω χθόνα βωτιάνειραν.

Μνήμη τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Σοφίας τῆς ἀσκητικῶς βιωσάσης.

Ὁ ἅγιος ὀσιομάρτυς Ἰωάννης, ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς Μοναγρίας, ἐν σάκκῳ βληθεὶς καὶ τὴ θαλάσση καταποντισθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ὀσιος Ἀλώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αἱ ἅγιοι Μαρία καὶ Μάρθα, ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἐκ Βηθανίας τὰς ἀδελφὰς Λαζάρου,
- Σῶζειν δύνασθαι καὶ νεκρὰς πιστευτέον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Οὐκ ἐλάτρευσαν

Φῶς ἀνέτειλε τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ εὐθέτῳ καιρῷ, τῆς ἱεραρχίας σου, διὸ καὶ ἔψαλλες, Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἄνακτι, ἐμπνευσθεὶς ἄνωθεν, καὶ μέχρι Τρίτου Σοφέ, διαδεξαμένους

σου, θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβέστατον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θεράπων.

Νέονον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος, θεοφορούμενον, καὶ Ἱεράρχην σοφέ, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε, σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον Πάνσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσεσθαι, σοῦ διάδοχον προέφης.

Ἡ τοῦ Πνεύματος σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα τὰ μακρὰν καὶ σαφῶς προλέγοντα, ὅθεν προεῖρηκας, τοῖς αἰτούσί σε, περὶ πολλῶν θεσπέσιε, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον

Εὐλου βρώσεως γευσάμενοι προπάτορες ἀπεστερήθησαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς, ἡμεῖς δὲ γευόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεονύμφευτε, τὴν ἐν Ἐδέμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ἴτερος

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Φωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσει, Καὶ μεθέξει, φωτοβόλος γέγονας ἀστήρ, φωτίζων τοὺς ψάλλοντας Σοφέ, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσι, σὺ γενόμενος ἐνοικοῦσαν ἔσχες ἱερῶς, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκβοῶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀποσάμενος, ταῖς θείαις ἐργηγόρσει, θείαν ἔλλαμψιν εἰσεδέξω, Ἄγγελον φωτός, καὶ στῦλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχην ἀποτελούσάν σε.

Θεοτοκίον

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγράφτως Ἄχραντε ἐν τοῖς κόλποις σου καθέζεται νῦν περιγραπτῶς, τὴν σὴν περικείμενος μορφήν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, νέος Ἀδάμ γεγονῶς.

Ὡδὴ ἠ'

Παῖδας εὐαγεῖς

Νάμασι τοῦ Πνεύματος θεόφρον, ὡς πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμὸς ἐξέχεας, εὐσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἠρδευσας, ψάλλειν διδάσκων ἀεὶ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἀνὴρ ἐπιθυμῶν Πνεύματος ὄφθης, καὶ σκευὸς ἐκλελεγμένον Ἱερώτατε, ὅθεν ἐρωτήσαντι, ἱεράρχη εἶρηκας, Ἀλεξανδρέων Πρόεδρον, προοπτικῶς μέτ' αὐτόν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολὺν τὰ θεία, καὶ λαμπρὸν ἀριστέα.

Ἰθύνας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὄρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης Πάνσοφε, τὴν ἄνω πόλιν ἔφθασας, γέρα ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἰδρώτων σου μάκαρ, παρὰ τοῦ Δεσπότη, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὅλην προσλαβῶν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ Σεμνῆ ὁ ὑπερούσιος, ὅλον μὲ τὸν ἀνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε, νῦν θείας φύσεως, διὸ σὲ γεγηθότες ὑμνοῦμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἴτερος

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις

Ἵπερήφανον ὄφιν τῇ Ταπεινώσει σου, ἐταπεινώσας Μάκαρ προσανυσούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαραῖς σου ἐντεύξεσιν, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγη σας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσω σας, τὴν εἰδωλικήν, ἀπελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἀρμόζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμέρων γεγονῶς τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς τὰς ἄνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρὰς τῷ τόκῳ σου, παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν τοῦ Γαβριήλ, φωνὴν σοὶ ἀναμέλλομεν, Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων σωτηρίας.

Ὦδὴ θ'
Ἄπας γηγενῆς

Νόμος ὁ γραπτός, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ, ἡ Ἀαρωνίτις δέ, ἱερωσύνη τῆ σὴ Μητρόφανες, Ἱεραρχία πάνσοφε παραχωρεῖ ἐμφανῶς, ὡς ἡλίου, τηλαυγῶς ἐκλάμποντος, τὸ ἀστέριον φέγγος συγκρύπτεται.

Εἰρήνη πολλή, ἐκ Θεοῦ γεγένηται σοὶ Ἱερώτατε, οὗ ὠραῖοι ἔδραμον, πόδες εἰρήνης, ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσαν ἅπαντα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τόποις ἐνσκηνώσαντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς ἡμῖν νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν Ὁσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων δέ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀπαύστως πρέσβευε, κραταιοῦσθαι, ἄτρωτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνας αἰῶνων τῆς πίστεως.

Ὡ παμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε ἡμῖν εὐίλατος, γενοῦ ταῖς θείαις λιταῖς, τοῦ Ἱεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα, καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων, ἐχθρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντα τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον

Σῶζε πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων ἀγνή Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους, καὶ αἰωνίου ρύσαι κολάσεως, καὶ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ πόθου, σὲ ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν θείαν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἴτερος
Θεὸν ἀνθρώποις

Ἐν γῆ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, Ἀρχιερεῦ πραῦς ἐν ἀκακία γενόμενος, καὶ τοῖς ἄνω συνήφθης στρατεύμασι, ὅλος ὠραῖσμένος θείαις λαμπρότησιν, ὅλος τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν περιεχόμενος.

Ὁρᾶς Ἀγγέλων θείας λαμπρότητας, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητρόφανες, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν φιλόνητον, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Ὅσιε δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς εὐφημούσί σε.

Θεοτοκίον

Σταγὼν καθάπερ ἡ ἐπουράνιος, τῆ σὴ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς πλάνης τὰ ρεύματα, ὤμβρισεν ἀφθαρσίαν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλάριον
Φῶς ἀναλλοίωτον

Φῶς τριλαμπέστατον μάκαρ, Μητρόφανες ἐν καρδίᾳ, δεξάμενος ἀνεδείχθης, μέγας φωστήρ Ἐκκλησίας, καταφωτίζων τοὺς πίστει τῶν ἐν Τριάδι, ἓνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Θεοτοκίον

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε, τὸ ἄχρονον ἐκ γαστροῦ σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Ἀναλαβῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, καὶ περιζωσάμενος τὴν σὴν ὀσφὸν κραταιῶς, ἐν ἀληθείᾳς εὐθύτητι, δικαιοσύνης, θεῖον δὲ θώρακα ἐνδυσάμενος, καὶ ὑποδυσάμενος ὠραίους πόδας σου, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἐτοιμασία, καὶ ἐπὶ πᾶσι θυρεὸν πίστεως, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος, θείαν μάχαιραν, ῥῆμα Θεοῦ ὃ Μητρόφανες, τοῦ ἐχθροῦ τὰ πυρφόρα, παντελῶς βέλη κατέσβεσας.

Ξενοπρεπῶς σου τὸν βίον διανύσας, τὸν ξένον γενόμενον, Χριστὸν μιμούμενος, δι' εὐσπλαγγνίαν ἀμέτρητον, ξένων χαρίτων, κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες, ξένοις καὶ αὐτόχθοσι σαφῶς τὰ μέλλοντα, προαγορεύων ὡς ἔνθεος, νέος Προφήτης, ἐν γηραλέῳ ψυχῆς φρονήματι, ὅθεν τῆς κρείττονος θείας ἔτυχες, κατ' ἀξίαν ξενίας αἰοίδιμε, ἱκετεύων σωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνούντάς σε.

Ὁ ἐπαξίως κομήτης Κωνσταντῖνος, ὥσπερ ἐσπερώτατος προσκληθεὶς ἄνωθεν τῶν χριστωνύμων ὁ πρῶτιστος, Ἄναξ ἀνάκτων, σὲ ἐξ ἐώας ἐξανατείλαντα, ἄλλον ὥσπερ ἥλιον, εὐρῶν Μητρόφανες, συναγαῶν ὡς ἀείφωτον, χορὸν ἀστέρων, θείων Πατέρων τὸ πρῶτον ἄθροισμα, ἐν ὑψιθρόνῳ στερεώματι, Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐνεθρόνισε, καταυγάζειν ἀκτίσιν, εὐσεβείας τὸ ἀνθρώπινον.

Ἐπερουράνιον ἄρτον προσκομίζων, θυσίαν ἀναίμακτον τῷ Παντοκράτορι, σαυτὸν ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης, μάκαρ προσήξας καὶ καλλιέρημα, ὅθεν καὶ ὠσφράνθη σου τοῦ θυμιάματος, ὁσμὴν καὶ μύρον ἠδύπνοον, τὴν εὐωδίαν τῶν ἀρετῶν τε καὶ θείων πράξεων, καὶ νῦν τῷ θρόνῳ, παριστάμενος, τοῦ Σωτῆρος θυσίαν ἀναίμακτον, παρρησία προσφέρεις, καὶ φωτίζεις τοὺς ὑμνούντάς σε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Μητρὸς παμφαούς, ᾧ Μητρόφανες σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πατὴρ θεοπρόβλητος ἀνεδείχθης, καὶ νύμφης ἐκλεκτῆς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, νυμφίος σεμνοπρεπῆς μυστικῶς ἐχρημάτισας, υἱοὺς ἀπείρους προσάγων τῷ ἀοράτῳ Πατρὶ διὰ πίστεως, πολύτεκνον τὴν κολυμβήθραν, ἐν πνεύματι Ἁγίῳ ἀπεργασάμενος, Ὅθεν τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον πολύπλασιάσας, χαίρων εἰσηλθες εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν οὐράνιον τῶν πρωτοτόκων ταῖς χορείαις συνηδόμενος, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὰ οὐράνια ὑμεῖς σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ' καὶ ς'.